

భార్యగుణవతి (నాటకం):

పి.గోవిందం

నీళ్ళలో ఉడకబెట్టిన బొంబాయి రవ్వ... కాస్త ఉప్పు, పచ్చిమిరపకాయలు, అల్లం ముక్కలు, కరివేపాకు. ఆ పదార్థం పైన ఓ ఆరు జీడిపప్పులు.

ఆ స్లేటు నేలకేసి కొట్టినా విశ్వానికి కోపం పోదు.

“ఇది టిఫిన్ నా?” అడిగాడతను.

“అయ్యో! నెయ్యి వేసి చేశానండీ ఉప్పా! అలా అంటారేంటి?” అతని భార్య అంది.

“ఇది టిఫిన్ కాదు! రుచి పచీలేని ఎండుగడ్డి. ప్రొద్దున్నే ఆకల్తో దీన్ని నమలాలా?” విశ్వానికి కడుపు మండి పోయింది.

“ఇవ్వాళ పనిమనిషి రాలేదు. పిండి రుబ్బలేదు. రేపు మంచి టిఫిన్ చేస్తాను” అతని భార్య నసిగింది.

ప్రొద్దున్నే ఆఫీస్ కి ఆ పదార్థం తిని వెళ్ళాలని తెలిస్తే విశ్వానికి ఒళ్ళు మండుకుపోతోంది. మధ్యాహ్నం ఒకటిన్నరదాకా ఏమీ తినకుండా వుండాలంటే ఇది తినక తప్పదు. ఇప్పుడు గానీ తింటే రేపూ తన కిష్టం లేని ఈ గడ్డి తినాల్సి

వుంటుంది.

విసిరేయకపోయినా గట్టిగా చప్పడయ్యేలా డ్రెసింగ్ టేబుల్ మీద ఆ స్లేట్ పడేసి “నేను తినను” అన్నాడు.

ఆమె వాలా బాధ పడిపోయింది. ఆ పదార్థాన్ని చేయడానికి కూడా ఆమె విజంగా అవస్థ పడింది. అవతల పిల్లల్ని కూడా స్నానం చేయించి స్కూల్ కి పంపాలి. “అయ్యో! ఇవా ల్లికి ఇది తినేయండి. రేపు దోసెలు వేస్తాను. లేకపోతే చేసినదంతా వేస్తయి పోతుంది” ఆమె బ్రతిమలాడుతోన్నట్టు అంది.

విశ్వం ఆమె రేపు దోసెలు వేస్తాననగావే తిందామనుకున్నాడు. కానీ ఆ తరువాత ఆమె చేసినదంతా వేస్తయి పోతుంది అన్న పదం విన్నాక భిన్నుడై పోయాడు. ఆ పదార్థం తినే యాలన్న కోర్కెను బలవంతాన చంపు కున్నాడు. అభిమానంతో ఆ స్లేటును వదిలి నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోయాడు.

అతని భార్య అతనువదిలి వెళ్ళిన స్లేట్ కేసి వాలా బాధగా చూస్తూ “రాయనకు ఇంతకన్నా రుచిగలవి ఇంకెలా చేయను?” అని వాపోతూ “... ఈ పని ఎ సరిగా వచ్చి చావకే నాకీ తప్పలన్నీ. ఎలా వేగను రాయన మొండి

తనంతో”-విసుక్కుంది.

* * *

విశ్వం భాళి కడుపు హోటల్ కేసి చూసింది. కాళ్ళు దాన్ని లోపలికి లాక్కు పోయాాయి.

“ఇంట్లో నాకు నచ్చినవి చేయకపోతేనే? నేను హోటల్లో తినలేనా!” అతను అను కున్నాడు.

ఉల్లిపాయదోసె, పూరీ తిన్నాక అతని ఆకలి తీరి పోయింది.

వాష్ బేసిన్ లో చేయి కడుక్కుంటూ అతడు యాథాలాపంగా కిచెన్ లోకి చూశాడు.

అతడికి ఒక్కసారి కడుపులో చెయ్యి పెట్టి తిన్నదంతా బయటకు తీసెయ్యాలనిపించింది.

లోపల ఓ వంటవాడు ఇంతకు ముందు హోటల్ ఊడ్చిన చీపురుతో దోసెలు వేసే పనం కడుగుతూ వున్నాడు.

* * *

మరో నెల తరువాత తిరిగి ఆనుకోకుండా పని మనిషి రాని హడావుడిలో అతని భార్య అతనికి ఉప్పా చేసి అందిస్తూ భయంగా చూసింది.

అప్పుడే కాదు-ఆ తరువాతెప్పుడూ కూడా అతను ఏ టిఫిన్ కీ వంక పెట్టలేదు. ఆమెను ఏమీ అనలేదు.